

ת"פ 1031/10 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נגד מחמד אל טרשאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1031-10 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ' אל טרשאן
תיק חיצוני: 06129305742008

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
מאשימה	מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי)
נגד	מחמד אל טרשאן
הנאשם	

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבת רכב.

על פי עובדות כתב האשום, ביום 27.3.08 פרץ הנאשם למכונית חונה באבו גוש, חבל במנגנון ההתנעה והזיזה למרחק של כמה מאות מטרים. כתב האשום נוסח בצורה תמציתית מאוד (שלא לומר חידתית), ועל עיינתי בחומר החקירה, בהסכמת הצדדים, על מנת לקבל תמונה ברורה יותר של הארוע. מעיון בתיק עולה, כי מדובר במכונית משנת יצור 1992 וכי המשיב לא הצליח להניע המכונית ועל כן דחף אותה מהמקום בו חנתה ואז עזב את המקום.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חמרת העבירה ובקשה להשית על הנאשם שנת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם דגש על גילו הצעיר של הנאשם וחלופי הזמן מאז הארוע, וכן התיחס לנסיבותיו האישיות העולות מתסקיר שירות המבחן. לאור אלה ביקש להמנע מהשתת מאסר ממש ועתר לעונש של עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

רבות נאמר על חמרתן של עבירות גניבת הרכב והנזקים הקשים הנגרמים בגינן, הן לקרבנות העבירה והן לציבור בכללותו - ואין בידי להוסיף על כך.

עם זאת, גם אם מהבחינה המשפטית מתמלאים יסודות עבירת גניבת הרכב, המכונית נמצאה על ידי בעליה מיד בסמוך לגניבתה, הן בסמוך לזמן והן בסמוך למקום. נראה כי הנאשם לא הצליח להניע הרכב ועל כן נטש אותו. מדובר בארוע שבוצע ללא כל תחכום ואומר לזכותו של הנאשם, כי גם ללא מיומנות.

עמוד 1

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את העבירה נמוך במקצת מהמתחם אותו אני נוהג לקבוע בתיקי גניבת רכב "סטנדרטיים", ועומד על מאסר לתקופה שבין מספר חודשים ועד לשנתיים מאסר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1989. בעת ביצוע העבירה היה כבן 21. כיום נשוי.

לחובתו הרשעה אחת, בעבירה של החזקת כלי פריצה, אשר נעברה לאחר ביצוע העבירה מושא התיק שבפני.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל אחריות חלקית לעבירה, תוך הטלת האחריות על חברים אשר לדבריו הסיטו אותו לביצוע העבירה.

נתון בעל משקל הוא, העובדה שהעבירה נעברה בשנת 2008. כתב האשום הוגש בשנת 2010 וההליכים התמשכו עת ארוכה מסיבות אשר אינן תלויות בנאשם, ובהן פרישתו של השופט לפניו נקבע התיק בתחילה.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים אותו סקרתי למעלה, נראה לי כי לא יהיה זה ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין מעשיו, וכי ניתן יהיה להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

אכן, ככלל דינו של גונב רכב הוא למאסר, אך בשל נסיבותיה המיוחדות של העבירה קבעתי מתחם המאפשר גם הטלת עונש מאסר בעבודות שירות. כמו כן, חלוף הזמן מאז הארוע משמעותי ביותר.

אציין, בהערת אגב, כי ביום בו נשמעו הטעוניהם לעונש נשמע גם תיק אחר, ת"פ 34962-03-12, אשר נסיבות ביצוע העבירה שם דומות מאוד לתיק שבפני, אך מעט חמורות יותר. באותו התיק הגיעו הצדדים להסדר טעון של ששה חדשי מאסר לרצוי בעבודות שירות. לא שמעתי מב"כ המאשימה הסבר לפער בין העמדות בתיקים דומים.

סיכום

לאור האמור למעלה גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 12.2.14. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום.

ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

ב. ארבעה חדשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה על סעיף 413 לחוק הענשין תוך שלוש שנים מהיום.

ג. פיצוי למתלונן חאדר ג'אבר, עד תביעה מס' 1, בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.4.14.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

עמוד 2

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ד, 06 ינואר 2014, במעמד
הצדדים.